

Οι Άθλοι του Ηρακλή
Συνάντηση 9^η - 07.11.2020

«Οι Άθλοι του Πληρώματος»

Σε ένα μήνα από τώρα θα έχετε βγει από μία εξαιρετικά δύσκολη κατάσταση και θα προχωράτε σε άλλους ορίζοντες. Οι ενέργειες αλλάζουν άρδην. Αλλάζουν πολύ γρήγορα στο πρόσωπο της γης, όπως τα σύννεφα στον ουρανό. Ξέρετε πώς τρέχουν τα σύννεφα, όταν τα φυσά ο άνεμος, ε; Αλλάζουν σχήματα, πυκνώνουν, αραιώνουν, κάποτε δημιουργείται καταιγίδα, πέφτει δυνατή βροχή, πλημμυρίζει ο τόπος, οι άνθρωποι τρέχουν να κρυφτούν, δεν ξέρουν πώς να ξεφύγουν από τα ορμητικά νερά και, μετά από λίγο, αφού εκτονωθεί η συσσωρευμένη ενέργεια, ο αέρας που φυσά αρχίζει πάλι να διαλύει τα σύννεφα. Κάτι τέτοιο συμβαίνει αυτήν την περίοδο. Το καταλαβαίνετε, βέβαια.

Εγώ είμαι εδώ για να σας διδάξω. Για να φέρω μπροστά σας τα σημεία των καιρών με τρόπο συμβολικό. Πριν από εμένα ήρθαν άλλοι πολλοί και θα ακολουθήσουν ακόμα περισσότεροι. Θα υπάρχει μία εποχή μετά από χιλιάδες χρόνια, που κάποιοι αμυδρά θα θυμούνται τον Οδυσσέα... τον Ελύτη, αμυδρά θα θυμούνται όλες τις μορφές που ασχολείστε τώρα με μανία -μορφές της αρχαιότητας-, θα υπάρχουν κάποια κείμενα, κάτι θα έχει μείνει από την ιστορία αλλά θα έχουν προστεθεί και άλλοι πολλοί... και άλλοι πολλοί. Κάθε αιώνας γεννά τους δικούς του σοφούς. Κι εσείς βέβαια ταιριάζετε με αυτόν τον ρυθμό και τρέχετε να ωφεληθείτε από τη σοφία των ανθρώπων, των ιδιαίτερα έξυπνων εκείνων ανθρώπων που ερμηνεύουν το Πνεύμα στους πολλούς. Κι έτσι η ζωή συνεχίζεται, κάνετε ό,τι μπορείτε κι έτσι προστίθενται νέοι σοφοί, νέοι αθάνατοι, στη μακριά λίστα των Ουρανών.

Εσάς όμως, από μια άλλη πλευρά δεν σας νοιάζει τόσο αυτό. Δεν σας ενδιαφέρουν τόσο οι νέοι σοφοί. Εντρυφείτε στην αρχαιότητα. Νιώθετε βαθιά μέσα σας ότι, όσο πιο πίσω πάτε, τόσο καθαρότερη είναι η αλήθεια που παίρνετε. Θαυμάζετε τη σοφία αρχαίων σας προγόνων -όχι άδικα- και θα θέλατε πάρα πολύ να φέρετε τη δική τους σοφία εδώ, στο τώρα. Θέλετε να φέρετε τη δική τους σοφία στο τώρα, γιατί το τώρα σας δεν είναι καθόλου ρόδινο. Το παρόν σας δεν είναι καθόλου ρόδινο και φαίνεται να μην τα καταφέρνετε ως κοινότητα τόσο καλά όσο εκείνοι στην αρχαιότητα. Αναπολείτε μία προ πολλού χαμένη εποχή και προσπαθείτε να φέρετε τη σοφία των ανθρώπων εκείνων στο σήμερα. Και μέσα απ' όλα αυτά, έχω κι εγώ την ευκαιρία να φανώ και πάλι ανάμεσά σας και να σας μιλήσω, να σας πω όλα όσα ήξερα τότε, με έναν τρόπο που βολεύει, που τακτοποιεί, τη σημερινή σας συνείδηση.

Αναμφίβολα θεωρείτε ότι γνώριζα πάρα πολλά μυστικά, πολλά μυστήρια. Γιος του Δία ήμουν άλλωστε. Έχουμε μιλήσει πολλές φορές για το ποιος ήμουν, τι έκανα. Σας έδωσα αρκετά στοιχεία. Και πάλι όμως, υπολείπεται η παρουσίασή μου σε κάτι σημαντικό. Δεν σας έχω πει ποιος είμαι τώρα, την ώρα που μιλάω.

Είστε απόγονοι του Ηρακλή. Είμαι σε σένα, σε σένα, σε σένα. [Σημ.: δείχνει]

Η κύρια ερώτηση είναι: «Μήπως έχεις και μια νέα ενσάρκωση στη γη;»

Έχω τελειώσει προ πολλού από το γήινο πεδίο, όμως έχω αφήσει τα χνάρια, τα ενεργειακά μου χνάρια βαθιά εντυπωμένα στην ψυχή και τον νου των ανθρώπων και στο γονιδίωμά τους. Και, όσο και αν δεν μπορείτε να το πιστέψετε, εσείς που είστε εδώ, φέρετε τη δική μου γενεαλογική γραμμή. Προέρχεστε από εμένα. Αυτός είμαι λοιπόν. Αυτό που ήμουν και αυτό που είμαι τώρα, σε εσάς, συναντάται. Ξέρετε, **είστε** οι πρόγονοί σας, κυριολεκτικά. Κατά 70 με 90% είστε οι πρόγονοί σας. Είναι πολύ μικρό το ποσοστό που περιλαμβάνει κάτι καινούριο, κάτι, για την ακρίβεια, που δεν είχε εκδηλωθεί πριν. Ίσως ακόμα λιγότερο από το 20 ή 10%.

Μιλώντας λοιπόν για τους άθλους κάνουμε το εξής: μεταφέρουμε με τρόπο συνειδητό, με τρόπο που να αγγίζει τη συνείδησή σας σε εγρήγορση, αλήθειες που βίωσα σε αρχαιότερες ενσαρκώσεις μου. Θέλω να σας θέσω ένα ερώτημα. Τι σας κάνει ίσως να πιστεύετε, ότι μία οντότητα ενσαρκώνεται και κατόπιν αφήνει τον μάταιο τούτο κόσμο και εξακολουθεί να υφίσταται σε άλλα πεδία, έχοντας αποκοπεί από τη γήινη εκδήλωση; Δεν είναι αυτό που συμβαίνει.

Παρηγορώντας έναν άνθρωπο που έχασε κάποιον αγαπημένο, του λέτε «θα ζει πάντα στην καρδιά σου». Παρηγορώντας έναν άνθρωπο που έχασε ένα συγγενικό του πρόσωπο, λέτε «θα ζει πάντα μέσα σου. Ο πατέρας σου/η μητέρα σου, θα ζει πάντοτε μέσα σου». Είναι μια πολύ γλυκιά παρηγοριά αυτή. Μόνο που, αν και το στόμα προφέρει τα λόγια, η καρδιά δεν κατανοεί εκείνη την ώρα αυτό που πραγματικά συμβαίνει. Πρόκειται για μια πληροφορία που έχει δοθεί προ πολλού στην Άννα αλλά δεν έχει βγει ακόμα στο φως.

Θα μιλήσουμε σήμερα για το Πλήρωμα, μια μεγάλη αλήθεια του ανθρώπινου γονιδιώματος -και όχι μόνο. Και θα μιλήσουμε σήμερα, γιατί ήρθε ο καιρός να ακουστεί. Δεν είμαι εγώ αυτός που έφερα την πληροφορία πρώτος και θα εκπλαγείτε ίσως αν μάθετε ότι προέρχεται από την οντότητα που αποκαλείτε Ιησού, όμως καταλαβαίνετε ότι, εφόσον πρόκειται για μία αλήθεια, μπορεί ο καθένας να τη μοιραστεί. Και είμαι εδώ για να ανοίξω αυτό το χαρτί της τράπουλας, θυμίζοντας τη μακρά γενεαλογία που προηγείται της δικής σας εμφάνισης σε εκδήλωση στον πλανήτη. Μιλάμε για την ακολουθία του DNA, η οποία επί μακρόν παρέμενε αφανής στους ανθρώπους. Στη βαθιά αρχαιότητα η γνώση υπήρχε αλλά με άλλη μορφή. Δεν υπήρχε με τον τρόπο που την αντιλαμβάνεστε τώρα. Δεν μπορούσαν να δουν την αλυσίδα του DNA, όμως κατανοούσαν πλήρως τη λειτουργία του.

Κάθε αλυσίδα του DNA που ανήκει σε μία οντότητα, είναι ένα δέντρο. Φανταστείτε ένα δέντρο. Κάθε του κλαδί γεμάτο από φύλλα, κάποια στιγμή δίνει άνθη. Ένα άνθος αυτής της μακράς αλυσίδας είστε κι εσείς. Ένα άλλο

άνθος είναι ο αδελφός ή η αδελφή σας, κάτι μακρινά ξαδέλφια. Ένα άλλο άνθος θα είναι τα παιδιά σας και τα παιδιά των παιδιών σας. Κάθε άνθος βιώνει το δικό του μικροκλίμα. Κάτω από ένα άλλο κλαδί, μεγαλύτερο, έχει έναν πολύ συγκεκριμένο βαθμό σκίασης, το φυσά διαφορετικά ο άνεμος, ο ήλιος δεν το βλέπει πάντα με τον ίδιο τρόπο που βλέπει και τα άλλα, η θερμοκρασία, η υγρασία είναι διαφορετικές. Το μικροκλίμα διαφέρει. Αυτό το άνθος κάποια στιγμή θα ρίξει τα πέταλά του και θα γίνει καρπός και η διαδικασία θα συνεχιστεί. Είναι ό,τι πιο κατάλληλο αυτή τη στιγμή, για να σας μεταφέρω την ιδέα του Πληρώματος.

Υποθέτουμε λοιπόν ότι υπάρχει μια μεγάλη αλυσίδα DNA, και σε διάφορες στιγμές στον χρόνο εκφράζεται. Η ίδια η έκφρασή του το τροποποιεί και στη συνέχεια εκφράζεται και πάλι και η έκφρασή του το τροποποιεί και πάλι λέγοντας. Και σε κάθε σημείο που εκφράζεται, το πιθανότερο είναι να δώσει κι άλλες διακλαδώσεις. Όλο, όλα τα άνθη αυτής της αλυσίδας, είναι μία οντότητα, αποτελούν μία ενιαία φυσική, συναισθηματική, νοητική και πνευματική ακόμα οντότητα. Θα μπορούσατε να είχατε σκεφτεί περισσότερα γύρω από αυτό, αν προσέχατε μία άλλη γενεαλογική γραμμή, που ανέφερε τις γενεές, τη γενεαλογική γραμμή που δόθηκε για τον Ιησού. Ειπώθηκε ότι ο Ιησούς ήταν ο νέος Αδάμ. Γιατί αλήθεια; Γιατί μπορεί, αυτό που λέγεται ότι κατάφερε ο Ιησούς, να λύτρωσε την αρχή της αλυσίδας;

Φυσικά εδώ τίθενται πολλά ερωτήματα από τον γήινο νου. «Μα ο Ιησούς, για να πάρουμε το συγκεκριμένο παράδειγμα, δεν ήταν το μόνο άνθος της αλυσίδας. Υπήρξαν πάρα πολλά παρακλάδια.» Φυσικά! Όπως ο ήλιος έχει πολλές ακτίνες και στέλνει την ενέργειά του σε όλη την ηλιόσφαιρα, και κάποια στιγμή τη συλλέγει πίσω για να την επεξεργαστεί και να την ξαναστείλει. Πρόκειται για μία ιδέα -μία αλήθεια και μία ιδέα- που είναι δύσκολο να γίνει κατανοητή από τον ανθρώπινο νου αρχικά. Όταν καταφέρετε να κρατήσετε την ιδέα, διαισθητικά θα μπορέσετε να φτάσετε σε πάρα πολλά συμπεράσματα.

Έτσι λοιπόν, **βρίσκομαι εδώ και μιλώ με τον εαυτό μου στο μέλλον.** Με ανάλογο τρόπο, εσείς μιλάτε με τον εαυτό σας στο παρελθόν. «Τι σημαίνει αυτό;», θα ρωτήσει κάποιος, ο Μ. ίσως. «Αυτό σημαίνει ότι είμαι μετενσάρκωση του Ηρακλή;». Προφανώς, όχι όμως με τον τρόπο που εσύ θεωρείς ότι υφίσταται η μετενσάρκωση -και δεν είναι αυτή η ουσία.

Δεν είμαστε εδώ για να μιλήσουμε για τη μετενσάρκωση ούτε επιθυμώ να χρησιμοποιήσω αυτήν τη λέξη, γιατί παραπέμπει σε μία άλλη θεωρία. Παραπέμπει σε έναν πολύ συγκεκριμένο τρόπο αντίληψης και μέθοδο αντίληψης της πραγματικότητας, στον οποίο έχετε εντρυφήσει, τον οποίο ενστερνίζεστε μεν αλλά δεν σας βοηθά να κατανοήσετε αυτό που σας λέω τώρα. Συνεπώς θα ήθελα να αφήσουμε την ιδέα της μετενσάρκωσης στην άκρη.

Η εικόνα που σας δείχνω τώρα είναι τεράστια. Είναι ΕΥΡΕΙΑ και είναι αυτή που αντιστοιχεί στην έννοια της Ευρυδίκης. Είναι μια τεράστια εικόνα και έννοια, που στην πραγματικότητα σας δείχνει ότι αποτελείτε μία

συλλογικότητα, τη συλλογικότητα του ανθρώπινου γονιδιώματος. Αυτό λέγεται Πλήρωμα.

Το προφανές είναι ότι κάποιος θα σκεφτεί εύκολα πως αυτά ειπώθηκαν στο παρελθόν με αυτόν τον τρόπο ή άλλον, είναι μία γνώση κεκτημένη, γιατί οι άνθρωποι είναι μία οικογένεια.

Ενστερνίζεστε. Κάνοντας αυτές τις σκέψεις αρχίζετε να αφομοιώνετε όσα σας λέω. Αλλά και πάλι, αυτό που σας λέω είναι κάτι διαφορετικό και θα ήθελα να πάρετε όσο χρόνο χρειάζεστε στο παρελθόν και στο μέλλον, για να το κατανοήσετε και να το χρησιμοποιήσετε. Μία μεγάλη οικογένεια. Γιατί; Γιατί μοιάζουμε. Έχουμε κοινές ανάγκες, έχουμε τις ίδιες ανάγκες. Μοιάζουμε στη μορφή, στο χαρακτήρα. Είμαστε το ίδιο είδος, το ανθρώπινο είδος. Πονάμε, μιλάμε, γελάμε, ενεργούμε με ανάλογο τρόπο, επικοινωνούμε. Πώς θα μπορούσατε να ανήκετε στο ίδιο είδος αν δεν μπορούσατε να επικοινωνήσετε -κι εδώ καταλαβαίνω τα γελάκια που μπορεί να υπάρχουν, γιατί η επικοινωνία είναι ένα άλλο μεγάλο θέμα. Είναι ένα θέμα της Βαβέλ. «Μα καλά, ήρθε ο Ηρακλής σήμερα για να μας μιλήσει για τα θέματα της παλαιάς και της καινής διαθήκης;» Κάθε άλλο! Επιχειρώ να σας φέρω παραδείγματα που σας είναι πολύ οικεία, γιατί αυτό που σας λέω, στην πραγματικότητα μπορεί να σας τρομάξει. Δεν είναι όλοι έτοιμοι να αντέξουν τη δυναμική αυτής της πληροφορίας. Είναι μια πληροφορία συγκλονιστική. Με αυτήν την πληροφορία ξεφεύγετε από την έννοια της συλλογικότητας που είχατε συλλάβει και οριοθετήσει. Η συλλογικότητα τι είναι; Είναι μια ομάδα με κοινούς στόχους, κοινές ανάγκες. Οπότε, έχουμε μια συλλογικότητα, κάνει παρέα με μια άλλη και γίνεται μεγαλύτερη, πολλές μικρές συλλογικότητες δημιουργούν μια υπέρ-συλλογικότητα και ούτω καθεξής. Και τώρα τι;

Τώρα σας φέρνω μπροστά σε μια άλλη πραγματικότητα: τη συλλογικότητα του είδους. Και όχι μόνο τη συλλογικότητα αλλά το γεγονός ότι αυτή η συλλογικότητα αποτελεί μια ενιαία οντότητα. ΕΝΙΑΙΑ οντότητα, φυσική οντότητα, πολλών διαστάσεων. Διότι, εκτείνεται από το πολύ βαθύ παρελθόν, εκατοντάδες χιλιάδες χρόνια πριν από εσάς, μέχρι το μακρινό-μακρινό μέλλον. ΜΙΑ ΕΝΙΑΙΑ ΟΝΤΟΤΗΤΑ. ΠΛΗΡΩΜΑ. Μία ενιαία οντότητα, που βιώνει τον εαυτό της σε πολλαπλά επίπεδα και πολλαπλές διαστάσεις. Μία οντότητα για την οποία ο χρόνος δεν μετράει καθόλου όπως τον υπολογίζετε εσείς, που θα μπορούσε να μην αντιλαμβάνεται καθόλου τη δική σας ύπαρξη -την αντιλαμβάνεται, προφανώς, αλλά καταλαβαίνετε πόσο διαφορετικά είναι τα μεγέθη για τα οποία μιλάμε. Και μέσα σε αυτήν την οντότητα, κάθε διαφοροποίηση σχηματίζει μία άλλη, μικρότερη οντότητα, όχι όμως σε επίπεδο ανθρώπου. Σε επίπεδο DNA. Το παιδί ξεκινάει έναν άλλο κλάδο. Το παιδί είναι η ρίζα ενός άλλου κλάδου του DNA. Και όμως, με έναν τρόπο παράδοξο, στο χώρο και το χρόνο πρόκειται για μία οντότητα.

Τα πράγματα δεν είναι τόσο περίπλοκα ίσως... και πάλι θα χρειαστείτε χρόνο για να αφομοιώσετε την πληροφορία και βέβαια περιμένετε να καταλάβετε ποιος είναι ο λόγος που λαμβάνετε την πληροφορία, σήμερα, εδώ, αυτήν την ώρα. Ο λόγος είναι ότι δεν έχω κάτι άλλο να σας πω, ότι δεν ετοιμαστήκατε αρκετά για το επόμενο βήμα στους άθλους; Ή μήπως είναι η ώρα να δείτε τους άθλους με ένα νέο βλέμμα;

«Μα δεν προλαβαίνουμε να αναπτύξουμε τους άθλους στο ένα επίπεδο και μας εισάγεις σε ένα άλλο», παραπονιέται η Άννα και ίσως κάποιοι άλλοι από εσάς. Είναι αλήθεια, οι καιροί τρέχουν, οι ανάγκες σας τρέχουν και πρέπει να προλάβουμε. Πρέπει να προλάβουμε για να σας καταστήσω μέτοχους αυτής της αλήθειας, πριν την είσοδο του νέου έτους. Γιατί αυτό που συμβαίνει με τη γείωση μιας πληροφορίας είναι αρκετά σημαντικό, ώστε να κάνουμε μια προσπάθεια για να τα καταφέρουμε. Θεωρήστε το ως δώρο αυτό και ας μη φαίνεται τόσο πρακτικό για την ώρα. Θα καταλάβετε πάρα πολλά αναλογιζόμενοι τα δώρα μου.

Σε ανάλογη αντίληψη με αυτή στηρίζεται και η ερμηνεία των άθλων, ως αρχέτυπα της εξέλιξης της ψυχής. Και γι' αυτά τα αρχέτυπα έχουν ήδη μιλήσει άλλοι και άλλες και θα μιλήσουν πολλοί ακόμα στο παρελθόν και στο μέλλον. Δεν μ' ενδιαφέρει επί του παρόντος να αναπτύξετε μια συγκεκριμένη συλλογιστική γύρω από τους άθλους και να τους ερμηνεύσετε με έναν συγκεκριμένο τρόπο. Με ενδιαφέρει να βυθιστείτε στην ιδέα του Πληρώματος. Να βιώσετε αυτήν την πραγματικότητα. Να νιώσετε, όχι ένα κύτταρο απλώς της ανθρώπινης φυλής αλλά να νιώσετε ως ένα ζωντανό, ενεργό μέρος του πληρώματος.

Η έννοια του Πληρώματος θα εξηγούσε πάρα – πάρα πολλά ακόμα. Στον πλανήτη κατοίκησαν εξ αρχής τρεις φυλές, από διαφορετικά σημεία του διαστήματος προερχόμενες. Αυτό σημαίνει τρεις κυρίαρχες οντότητες, οι οποίες υφίστανται μέχρι σήμερα. Δεν έγιναν προσμίξεις; Σαφώς και έγιναν, αυτές όμως δεν άλλαξαν το βασικό χαρακτήρα... δεν άλλαξαν τον χαρακτήρα της αρχικής, βασικής γραμμής. Κάτι από τα τρία κυριαρχεί.

Και **είναι αυτή η έννοια της ομοούσιας τριάδας**, όπως μεταφέρθηκε μέσω της γραμμής του χριστιανισμού. **Και είναι αυτή η έννοια της συν-χώρεσης**, για την οποία τόσο πολύ έχετε μιλήσει στο παρελθόν. Της συν-χώρεσης **με την έννοια της περιχώρεσης και της αλληλοπεριχώρεσης**. Σας έχουμε μιλήσει στο παρελθόν για την αλληλοπεριχώρεση, όμως τότε με άλλον τρόπο, πιο περιορισμένο και πιο ασαφή ακόμα. Μπορεί να είναι και τα δύο, μπορεί να είναι περιορισμένος και ασαφής ταυτόχρονα. Μπορέσατε να το αντιληφθείτε με τρόπο ασαφή και περιορισμένο ταυτόχρονα. Τώρα χωράμε την ιδέα της αλληλοπεριχώρεσης στο πλαίσιο του Πληρώματος και μπορείτε πολύ καλύτερα να κατανοήσετε, πώς γειώνεται η αλληλοπεριχώρεση στο φυσικό πεδίο της εκδήλωσης. Σας τη δείχνω με το δάκτυλο: αυτή είναι η αλληλοπεριχώρεση. Ακόμα κατανοείτε ψεύτικα πράγματα. Θα σας πάρει αρκετό χρόνο να δείτε την αλήθεια κι αυτά που σας μεταφέρω σήμερα, επειδή η Άννα δεν μπόρεσε εξ αρχής να συλλάβει την αναγκαιότητα, τη βιασύνη που είχαμε, αν σας τα μεταφέρω σήμερα, είναι γιατί χρειάζεται να ειπωθούν πριν την είσοδο του νέου έτους – πριν από το χειμερινό ηλιοστάσιο.

Είστε μικρές ψυχές, είστε μεγάλες; Είστε καλοί, είστε κακοί; Τι είστε; Βλέπετε, αυτά τα ερωτήματα έχουν χάσει την ουσία τους, γιατί τώρα βρίσκεστε να αναρωτιέστε ποιοι είστε. Κάθε φορά που αλλάζετε κοσμοθεωρία, που αλλάζετε την αντίληψη του εαυτού σας, κάποια μικρά, παλαιότερα ερωτήματα φαίνεται να ξεθωριάζουν.

«Μα είμαστε τόσο βαθιά αλληλένδετοι ο ένας με τον άλλον και τι σχέση έχει η θεωρία της μετενσάρκωσης με όλο αυτό;» Μα, πώς θα μπορούσε να γίνει κατανοητό από τον ανθρώπινο νου νωρίτερα, όλο αυτό που συμβαίνει; Είναι αυτή η πραγματικότητα και αλήθεια, όπως τη βλέπει κάποιος εξωτερικά. Όταν είσαι απ' έξω, στα χαμηλότερα πεδία, βλέπεις τις εκλάμψεις, βλέπεις τα άνθη, κατανοείς τη σύνδεση ανάμεσά τους αλλά δεν μπορείς να καταλάβεις πώς συμβαίνει αυτή.

Ένας τρόπος για να το ερμηνεύσεις είναι να μιλήσεις για μετενσάρκωση. Όμως, εδώ και πολλά χρόνια έχει ειπωθεί ήδη, σας το 'χουμε πει, ότι η μετενσάρκωση δεν είναι αυτό ακριβώς που νομίζετε ούτε η ψυχή είναι αυτό ακριβώς που νομίζετε. Σας έχουμε πει ότι είναι μία δέσμη ενεργειών. Και κανείς δεν μπορεί να πει ότι είναι «αυτός» ή «εκείνη», μια συγκεκριμένη οντότητα που έζησε στο παρελθόν. Γιατί; Για τον απλό λόγο ότι κάθε παιδί ξεκινάει έναν νέο κλάδο και ταυτόχρονα πρόκειται για μία οντότητα, που εκτείνεται από την αρχή του χρόνου του είδους μέχρι το τέλος.

Το γεγονός ότι μπορώ να σας μιλήσω σήμερα γι' αυτό, οφείλεται στο ότι έχετε αρχίσει να κατανοείτε βαθύτερα την έννοια των διαστάσεων. Εάν δεν είχατε επιτύχει μία καλύτερη αντίληψη της έννοιας των διαστάσεων, του χώρου, του χρόνου και πάει λέγοντας, δεν θα μπορούσατε να αντιληφθείτε όσα σας λέω σήμερα. Ούτε θα μπορούσατε να τα αντιληφθείτε, αν δεν είχαμε εισάγει την έννοια της συλλογικότητας.

Μένει λοιπόν να αρχίσουμε να βλέπουμε τους άθλους ως επιγνώσεις του Πληρώματος. Είναι μακρύς ο δρόμος, θα σκεφτείτε. Πράγματι, διαρκεί μία αιωνιότητα! Η αγάπη σας για τη γη... Η αγάπη σας για τη γη είναι ένα μεγάλο θέμα. Νιώθετε όσο απογοητευμένοι απ' όσα συμβαίνουν εδώ, που πιστεύετε ότι δεν προέρχεται από εδώ. Είστε από κάπου αλλού, που είναι όλα καλύτερα, είναι όλα ανώτερα. Θα μπορούσατε να τακτοποιήσετε μέσα σας αυτές τις δύο ιδέες; Την ιδέα του Πληρώματος όπως σας την εξήγησα και τη δική σας αντίληψη;

Ξαφνικά λοιπόν τώρα εισάγεται ένα νέο ερώτημα: «Τι είναι το Πλήρωμα; Είναι μία οντότητα της οποίας είμαστε εκφάνσεις ή την οποία απαρτίζουμε και η οποία βρίσκεται στη Γη; Τι κάνει αυτή η οντότητα όταν δεν βρίσκεται στη Γη; Από πού προέρχεται αυτή η οντότητα που έχει τέτοια μακραίωνη ύπαρξη, χιλιόχρονη ύπαρξη; Χιλιάδες χρόνια ζει. Ποιος είναι ο ρόλος της; Γιατί βρέθηκε στη Γη; Πού είμαστε όταν δεν είμαστε εδώ;»

Βλέπετε, ξεκινάτε να ρωτάτε από την αρχή, όλες τις ερωτήσεις που κάνετε για τη μονάδα σας, σε σχέση τώρα πια με το Πλήρωμα. Το πλήρωμα είναι μία μακράς διάρκειας φυσαλίδα του διαστήματος, που απαρτίζεται από ένα συγκεκριμένο αριθμό μορίων/τμημάτων και ταξιδεύει στο σύμπαν μέσω αστεροειδών, για να μεταφέρει την ύπαρξή της. Έχει κατοικήσει στη Γη, την έχει κυριεύσει -κάποιος μπορεί να πει την κυρίευσε ως ευλογία ή την κυρίευσε ως ασθένεια, πάντως την κυρίευσε σε μεγάλο βαθμό. Και βέβαια δεν είναι τόσο κακιά όσο φαίνεται, απλώς είναι ο εαυτός της. Είναι ζωή. Είναι ζωή που έχει αποκοπεί από την αρχική της προέλευση στο χώρο, τον συμπαντικό χώρο και έχει βρεθεί σε αυτόν τον πλανήτη, προσπαθώντας να θυμηθεί ό,τι λείπει

από την εξίσωση. Θα μπορούσατε να πείτε ίσως, ότι είναι μία οντότητα άπειρων χιλιετιών, η οποία χάθηκε στη διάσταση του χώρου και προσπαθεί να βρει τον εαυτό της στις άλλες διαστάσεις αλλά και στον φυσικό χώρο, τον τρισδιάστατο χώρο, συμπαντικά μιλώντας πάντα. Η οντότητα αυτή είμαι εγώ, ο Ηρακλής. Έτσι απαντώ στο ερώτημα που έθεσα αρχικά, ποιος είμαι εγώ.

Κι εσείς είστε μικροί μου εαυτοί, που κάνετε στην άκρη, παραβλέπετε όσα συμβαίνουν, για να συμμετάσχετε σε μία συνάντηση για τους άθλους του Ηρακλή, την οποία περιμένετε κάπως αλλιώς και κάπως αλλιώς σας βγήκε σήμερα.

Ρωτάει η Άννα: «Θα μπορούσαμε να πούμε ότι οι Άθλοι δείχνουν τις επιγνώσεις του Πληρώματος κατά το ταξίδι του στο Σύμπαν;» Δεν είναι ακριβώς έτσι. Θα μπορούσες να το πεις αλλά όχι ακριβώς έτσι. Δείχνουν την εξέλιξη της μεταστροφής, της μετά-νοιας. Την εξέλιξη της νοητικής μεταστροφής που οδήγησε στην κατάληξη αυτού του πλανήτη: στον αποδεκατισμό άλλων ειδών και την κυριαρχία επ' αυτών -και άλλα πολλά. Είμαστε μία μεγάλη, συλλογική νοημοσύνη.... ΕΝΙΑΙΑ! Θα πάψω να χρησιμοποιώ τον όρο «συλλογικός/ή» και θα αρχίσω να χρησιμοποιώ τον όρο «ενιαία», για να σας βοηθήσω να κατανοήσετε τη δυναμική του Πληρώματος. Είμαστε λοιπόν μια ενιαία οντότητα, που κατεβήκαμε σ' αυτόν τον πλανήτη και διδασκόμαστε από τα πάθη, τα λάθη, από τις εμπειρίες που λαμβάνουμε κατά τη γνωριμία με αυτόν. Ουσιαστικά διδάσκεστε, διδασκόμαστε όλοι, μέσω της εμπειρίας που παίρνουμε από τον πλανήτη, προσπαθώντας να επικοινωνήσουμε με αυτόν και να ζήσουμε στις συνθήκες του.

Είναι πάρα πολλά αυτά που σας λέω, πάρα πολλά, το καταλαβαίνω. Δεν μπορεί να γίνει διαφορετικά και θα χρειαστεί να περάσετε αρκετό χρόνο για να αφομοιώσετε την πληροφορία, να αρχίσετε να κατανοείτε τι συμβαίνει. Μέχρι τα Χριστούγεννα.

Βιώνουμε τη φύση του πλανήτη. Βιώνω εγώ κι εσείς μαζί, ως ενιαία οντότητα, τη φύση του πλανήτη και το μεγαλύτερο μέρος των «προβλημάτων», σε εισαγωγικά, που γνωρίζω, έχει να κάνει με τις ίδιες τις συνθήκες του πλανήτη. Το γεγονός ότι το φυσικό σώμα βάλλεται από τόσους εξωτερικούς παράγοντες ή, ασθενώντας το ίδιο, υπόκειται στην επιρροή τους, δηλώνει αυτό το γεγονός, αυτήν την πραγματικότητα. Το ότι αναγνωρίζω τις ενεργειακές ροές αλλά δυσκολεύομαι να τα βγάλω πέρα με αυτές, δηλώνει ότι επηρεάζομαι από τις ενεργειακές συνθήκες του πλανήτη. Ότι δηλαδή, ενώ βρίσκομαι εδώ και χιλιάδες χρόνια -πολλές χιλιάδες χρόνια- στον πλανήτη, επιβιώνω, εξαπλώνομαι αλλά δεν έχω μάθει ακόμα να διαχειρίζομαι το δυναμικό μου εδώ. Είμαι στη διαδικασία της εξοικείωσης με τον χαρακτήρα του πλανήτη και εγώ ο ίδιος/η ίδια είμαι ένα παρακλάδι ενός άλλου Πληρώματος -αλλά εκεί δεν μπορεί να πάει η σκέψη σας ακόμα. Δεν επιτρέπεται για την ώρα. Είναι πολύ μακριά και δεν έχει να κάνει σε τίποτα με αυτό που μπορεί τώρα να οσμίζεστε ότι υπάρχει.

Και όλα αυτά τα είπα, για να προστατεύσω την Άννα από έναν επερχόμενο κίνδυνο, να μην μπορέσει να τα βγάλει πέρα με τη μαζική αντίδραση που υπάρχει σε σχέση με αυτήν την πληροφορία. Είμαι εδώ για να εκφράσω αυτήν

την αλήθεια ως Ηρακλής και θα πρέπει να κατανοήσετε ότι χρειάζεται ηράκλεια δύναμη για να μπορέσει να εισάγει κάποιος μια τέτοια πληροφορία μέσα στο παρόν σύστημα, όχι μόνο στο φυσικό πεδίο αλλά και ενεργειακά, να διαπεράσει τα πεδία και τα κύματα της ενέργειας που υπάρχουν για να ενσταλάξει αυτήν την πληροφορία στον νου σας. Χρειάστηκε πολλή ενέργεια για να το κάνω αυτό.

Αίφνης, τα πάντα θα αρχίσουν να αλλάζουν. Θα αρχίσετε να συλλαμβάνετε το επόμενο διάστημα και τα χρόνια που θα έρθουν, ένα άλλο 'εγώ', έναν άλλον εαυτό, όχι συλλογικό, ΕΝΙΑΙΟ. Και η αλλαγή της αντίληψης που θα προκύψει από τη διάδοση αυτής της πληροφορίας, θα σας κάνει να οριοθετήσετε διαφορετικά τον εαυτό σας και να περιγράψετε διαφορετικά την ανθρώπινη ψυχосύνθεση στο μέλλον και να βρείτε άλλους τρόπους αντιπαράθεσης και εξομάλυνσης κατά συνέπεια, άλλους τρόπους αντίδρασης και εξέλιξης. Και επίσης, θα διαχειριστείτε την ενέργεια των άλλων διαστάσεων με περισσότερη σοφία.

Μένουν πάρα πολλά, καταλαβαίνετε, πάρα πολλά να ειπωθούν ακόμα. Και δεν είμαι μόνο εγώ που τα λέω αυτά αλλά θα έρθουν κι άλλοι και τους επόμενους μήνες θα πλημυρίσει η πληροφορία όλες τις συναντήσεις σας και θα διαχυθεί. Έτσι χρειάζεται να γίνει. Και έρχονται άλλοι, δεν το κάνει ένας μόνο αυτό, γιατί μη ξεχνάτε ότι οι «άλλοι» συνδέονται καλύτερα με συγκεκριμένες όψεις του εαυτού σας, άρα γίνεται πιο σφαιρικά η προσέγγισή σας από τις εισερχόμενες ενέργειες. Θα αρχίσετε να βλέπετε το σύμπαν με άλλον τρόπο και οι ταινίες επιστημονικής φαντασίας που μέχρι τώρα γνωρίζατε, θα αρχίσουν να φαντάζουν... υπεραπλουστευμένες ιστοριούλες για τα προνήπια.

Έχοντας πει όλα αυτά, κλείνω εδώ τη συνάντησή μας. Βρίσκομαι σε μία εξαιρετική φάση ως ενιαία οντότητα σε αυτό το σημείο του χώρου και του χρόνου και περιμένω μεγάλες αποκαλύψεις για τον εαυτό μου, αποκαλύψεις που θα με φέρουν σε καλύτερη σύμπλευση με το εγώ του πλανήτη, με τα υπόλοιπα Πληρώματα, που φυτοζωούν σε σχέση με εμένα αλλά επίσης σε καλύτερη σχέση με τον εαυτό μου, που ψάχνω να βρω σε άλλους γαλαξίες.

ΑΣ ΛΥΘΟΥΝ ΟΙ ΑΝΕΜΟΙ! Ας φυσήξουν! Ας φουσκώσουν τα πανιά της Αργούς, γιατί έχουμε να κάνουμε πολύ μεγάλα ταξίδια μαζί!

Και έτσι είναι.

Ηρακλής, Άλιστερ, Προφήτης Ηλίας

Αυτή η εργασία χορηγείται με άδεια

[Creative Commons Αναφορά Δημιουργού - Παρόμοια Διανομή 4.0 Διεθνές](https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/)